

Taideteos kunnioittaa edellisiä sukupolvia

MAIJA UUSITALO

Maija Uusitalo kirjoi sukunsa isoäidit ja -tädit työhönsä.

» Isoäitini pitää käsitöistä ja puutarhanhoidosta” -työssä (1x2 m, vuodelta 2011) on kirjottujen liinon palasia kirppareilta, värjättyjä vanhoja isoäitien ja äidin kotikutoisia lakanoita ja pyyhkeitä, vähän vanhaa patjapussia ja tyynekangasta sekä pieni siskon kutoma kokeilukappale.

Tikkauksissa on muun muassa ruginlapakirjasta inspiraation saaneita kulmikkaita kukkia, vapaata tikkkausta ja naisten nimiä – ensin isoäidit ja -tädit, sitten seuraava sukupolvi ja kun oman suvun nimet olin jo kirjonut ja muistellut, kaivoin allakasta lisää vanhoja nimiä.

Tämän ompelin noin viikossa.

Vimmalla. Juuri muuta ei siihen viikkoon mahtunutkaan.

Työ oli Neuliaisten näyttelyssä Verkarannassa. Joku nuorehko nainen oli etsinyt minut käsiinsä, tuli kiittämään kokemastaan elämyksestä ja sanoi, että seiso työssäni pitkään ja muisteli esiäitään niin, että lopulta pyyhki poskiltaan kaipuun kyyneliä.

Sängynpeitteessä on noin 600 palaa. Se on tikattu käsin ja jokaisen tähden sakaran kärjessä on pieni lasihelmi.

Tilkku-mökki

TUULA RANTANEN

Kuuden tuuman Scrap Crazy -viivaimesta tuli suosikkini ensi näkemältä. Tein sillä blokit keittiön tuolien suojahuppuihin ja tyyneypäälliseen.

Tilkkusilppua kertyy uskomattoman paljon. Kierrätysmuovien ja -kartonkien kassit oli kiva tehdä silpusta. Kassilla kierrätettävät saa helposti kuljetettua kierrätyspisteeseen.

Muutama vuosi sitten perheen naisväki vaati mökille sisävesen rakentamista. Päädyttiin siihen, että rakennetaan kokonaan uusi päärakennus vanhan ja pienen mökin rinnalle. Vanhaan mökkiinkin tein jo useita tilkkutöitä, muun muassa ensimmäisiä töitani olevan ”Huvikummun herbaarion”, joka on toteutettu aurinkovärjästekniikalla. Sitä kokeilin Sanna Parangon opissa tilkkuiluni alkutaipaleella.

Uusi rakennus tietenkin tarvitsi monia erilaisia tekstiilejä ja mikäpä sen parempaa kuin toteuttaa niitä tilkkutöinä. Ensimmäinen työ oli kolmioista valmistettu torkkupeitto, joka valmistui jo siinä vaiheessa, kun uusi rakennus oli vasta piirustuspöydällä. Intoa uuteen sisutukseen taisi olla ylenpalttisesti.

Nyt olemme asuneet uutta mökkiä kaksi kesää ja tilkkusisustus karttuu jatkuvasti. Olen tehnyt monia pieniä töitä, kuten tyyneypäällisiä, keittiön tuoleihin irtopäälliset ja kierrätettävälle muoveille ja kartongeille kierrätyskassit.

Suurin työ on ollut lähes kokonaan käsin ommeltu sängynpeitto, jossa koneella on ommeltu ainoastaan reunakaitaleet.

Vielä on mielessä monta muuta tilkkutöinä toteutettavaa projektia mökin sisustukseen.

”Huvikummun herbaario” -peitteeseen on ikuistettu mökkintontin kasveja.

Keinutuolin maton tilkkupinta on tehty muutama vuosi sitten Mäntyharjun kursilla Risteävät tiet -ohjeella.

Ikuinen aamurusko

SANNA PARANKO

Kodissani oli punainen kulmasohva ja koska punainen sekä violetti ovat lempivärejäni, päätin toteuttaa verhot ja sohvatyyny samaa värimaailmaa.

Minulla oli jo ostettuna kangasrullapaketti Forssan Kankaisesta ja kun menin Sari Wenningin kurssille, päätin käyttää sen. Sari opetti aaltotekniikan ja innostuin kovasti. Sain verhot valmiiksi melko pian kurssin jälkeen. Saatuin löytämään Kankaisesta vielä toisenkin samanlaisen paketin ja innostuin tekemään tyynekin samalla tekniikalla.

Verhojen vuorina on Eurokankaan huopakoviketta ja ne ovat pysyneet hyvässä kuosissa jo usean vuoden ajan. Ne myös suojaavat

auringonpaahteelta, eivätkä ole yhtään haalistuneet tuon huopakovikkeen ansiosta.

Sanna Paranko innostui Sari Wenningin kurssilla aaltotekniikasta ja toteutti sillä verhot sekä sohvatyynyjen päälliset.

